

heder. Er der Noget, der kan siges med stor Bestemthed, er det det, at, er der nogen Kunst, som kan bestaae og udvikles til en høi Grad af Fuldkommenhed uden Statens Tilsyn og uden Theater, saa er det netop Musikken. (Vilje: Ogsaa den dramatiske?) Ja, ogsaa den dramatiske Musik. Man fordrer nemlig ikke ved Operaen, og kan nødvendigviis ikke, naar man ikke er nogen Millionair, fordrer, at den, hvem Naturen har udrustet med en Stemme, ogsaa skal være udrustet med andre Egenskaber. Det kan man ikke fordrer, og det fordres heller ikke i det øvrige Europa, men der fordres simpelthen det, at han skal kunne synge sit Parti. I jo høiere Grad den musikalske Sands er udviklet, i desto høiere Grad seer man bort fra hele den sceniske Udførelse, og hører kun paa, hvorvidt det Musikalske er kommet til sin Ret. Der kan være Sangere udenfor Theatret, som ere langt bedre end de ved Theatret. Der kan udenfor Capellet være Folk, der have dyrket deres Instrument meget bedre end de i Capellet. Jeg siger ikke, at det er saa, men det er muligt, og det er meget sandsynligt. Saa snart Musikkforeningen her i Byen giver nogle af sine Præstationer, som langt overgaae, hvad der i denne Henseende præsteres af det kongelige Capel, saa see vi, at der træder mange flere udøvende Kunstnere til, end de, der have ved det kongelige Theater, og det var netop min Mening, da jeg tidligere udtalte mig om Theatret, at Musikken var naaet til et saadant Punkt her i Kjøbenhavn, at man ikke behøvede at give noget directe Tilskud og opretholde en Statsanstalt, for at Operaen kunde holdes oppe. Der kunde et Par Gange om Ugen hele Vinteren gives Operaer — og der fordrer man ikke Folk, der skulle være sammenpillede flere Aar — Operaer, der vilde give fuldt Hus hver Gang, og dog kunde bestaae saa at sige uden en eneste Skillings Tilskud fra Statens Side. Man behøver kun at see paa den Deeltagelse, der er for Musikkforeningens Concerter. (Vilje: Dramatisk Musik!) Naar der stadig tales om dramatisk Musik ovre fra den modsatte Side, saa glæder det mig at komme ind paa en Betragtningssaaade, som forekommer mig at være aldeles splinterny. Det er nemlig altid

blevet min Opgave i disse Theatersager at skulle have Ordet efter det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilje), og han sparer ganske vist ikke paa stærke Udtryk og opfordrer Modstanderne til at svare ham med samme Mønt. Men der er den store Forskjel, at, saasnart saa Resultatet kommer gennem den Sigte, som det ærede Medlem kjender saa godt, gaaer det paa en ganske anden Maade med ham end med mig, og hvori ligger det? I det forskjellig politiske Standpunkt. Den ærede Taler kom med en ny Definition af, hvad der skulde forståes ved national Kunst. Naar Molière bliver klædt paa paa Dans, saa bliver han dans-national. Det er noget Nyt. Jeg opfatter det ikke saaledes, og jeg vil, gaaende ud derfra, sige, at, er der Noget ved det kongelige Theaters Præstationer, som taber ikke saa ganske lidt ved at være national-dans, ved at være iført danske Klæder, saa er det netop Udførelsen af Operaer, idet det er Noget, der er givet efter vore Forhold, og som vistnok kunde ophyes paa anden Maade, at den Luft, hvori vi leve, ikke just egner sig til at frembringe de Stemmer, som skulle kunne gjøre sig gjældende i dramatisk Musik. Vil jeg sammenligne Stemmerne — ikke den øvrige Udførelse, men blot Stemmernes Intensitet — saa behøver jeg blot at sammenligne Udførelsen af italiensk Opera med Udførelsen af en Opera ved vort Theater. Det er en Svaghed ved vor Opera, men den er undskyldelig, og den er saa fuldkommen national-dans, som den kan være. — Om Balletten vil jeg nødig tale. Jeg har en Slags Verbødighed, naar en Mand kaster sin hele Interesse paa en Kunstgreen, og jeg har omtrent den samme Følelse overfor ham, som i sin Tid Eschering ikke vilde have overfor gamle Thomsen. Da de sagde om gamle Thomsen: Lad ham faae sine Dusser opfyldte, han er en gammel Mand, saa sagde Eschering: Ja, lad mig ogsaa faae mine Dusser opfyldte, jeg er ogsaa en gammel Mand. Som sagt, jeg vil nødigt tale om Balletten, men jeg bliver virkelig, naar der skal tales om national Kunst her, nødt til at omtale et efter min Mening iøinefaldende Misbrug af Balletten, som er skeet i den